

11:e söndagen e tref, 20240811

Samlande rubrik: Tro och liv.

Luk 18:9-14 9 Till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra riktade han denna liknelse: 10 »Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den andre tullindrivare. 11 Fariséen ställde sig och bad för sig själv: 'Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där. 12 Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper.' 13 Men tullindrivaren stod avsides och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: 'Gud, var nådig mot mig syndare.' 14 Jag säger er: det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre. Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

Jodå, jag har minsann överträffat fariséen! Alla skall veta att jag avstår från mobilen, datorn och sociala medier **flera timmar i sträck!** Kom inte och säg att jag inte fastar!

Denna självironi är ett försök att spegla vår tidsanda. Vår tid präglas av ett ständigt ”jag, jag, jag”. Så, i någon mening kan vi kanske säga att vår tidsanda är fylld av nutida fariséer. Eller rakt på sak: Vår tid är helt enkelt fylld av självupptagna människor.

Handen på hjärtat: Nog har vi alla känt oss som den där fariséen någon gång. När vi har velat visa upp hur goda och rättfärdiga vi är. Men Jesus varnar oss för faran med att vara självupptagna.

Vi har hamnat fel, när det viktigaste är vad andra tycker om oss, när det viktigaste borde vara att reflektera över vad Gud tycker om oss.

Till skillnad från den självrättfärdige farisén, förstod tullindrivaren - på djupet! - sin egen ofullkomlighet. Han kunde inte skryta med goda gärningar eller någon religiös iver. I stället erkände han bristerna i sitt liv och sitt totala beroende av Guds nåd. Han var som en förlorad son som äntligen hittat hem.

Aposteln Paulus hade tidigare varit en självrättfärdig farisé som hade förföljt de första lärjungarna. Han hade dessutom innehaft makten att kunna fängsla dem. Utöver allt annat, hade han med välbehag åsett steningen av lärjungen Stefanus.

Paulus kom till djup insikt om sitt liv, och kom att kallas hedningarnas apostel. Till församlingsborna i Efesus skriver han att **allt vilar på Guds nåd**. En nåd – alltså **en oförtjänt gåva** - som Jesus möjliggjorde för oss, genom sin försoningsgärning på korset.

Vi tar till oss **räddningens väg** och **avsikten med våra liv**, utifrån hur Paulus undervisar församlingsborna i Efesus. Ni har hört hans undervisning förut. Följande är **central biblisk vägledning** som tål att upprepas:

*Ef 2:8-10 Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, **Guds gåva är det**. 9 Det beror inte på gärningar, **ingen skall kunna berömma sig**. 10 Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att **göra de goda gärningar** som Gud från början har bestämt oss till.*

Farisén i dagens evangelietext, har hamnat helt fel. **Ingen människa kan berömma sig inför Gud.**